

ŽERNOSEKY

40 JARNÍ

40

40

40

Květen 2015

Vážení rodiče, milé žákyně, milí žáci, je to neuvěřitelné, ale další školní rok se pomalu a jistě chýlí ke konci. Než se nadějete, vysvědčení je tady a před Vámi dlouhé, zasloužené prázdniny. Letošní rok byl opět velmi náročný. Prostřednictvím tohoto květnového čísla časopisu bych v kostce zrekapitulovala vše, co se událo a co nás ještě čeká.

Největším úspěchem, který uvedu jako první, byla realizace dětského hřiště pro žáky školní družiny. Ve spolupráci s MČ Praha 8, která přispěla účelovou dotací, se nám toto podařilo. Hřiště se začalo stavět v listopadu 2014, kolaudace proběhla koncem dubna 2015. Nyní se čeká na oficiální slavnostní otevření, které by mělo proběhnout při příležitosti 40. výročí založení naší školy. Přesný termín bude s předstihem oznámen.

Další, co stojí zajisté za zmínku, je oprava a nové vybavení cvičné školní kuchyně s jídelnou. Toto jsme zvládli za 14 dní v době vánočních prázdnin. Dokončení a dovybavení proběhlo o jarních prázdninách. Nyní je plně k dispozici žákům v rámci praktických činností.

V průběhu celého školního roku jsme investovali nemalé prostředky do učebních pomůcek, školního nábytku, nového linolea, nových interiérových dveří, oprav žaluzií a rolet, aby výuka pomocí interaktivních tabulí byla pro žáky skvělým zážitkem.

Celý školní rok jsme strávili nad tvorbou projektů týkajících se obou tělocvičen, školního hřiště a školní kuchyně. O velkých prázdninách skutečně dojde k rekonstrukci obou tělocvičen a školního hřiště, které bude přeměněno na atletický a sportovní areál. Na obě rekonstrukce jsme obdrželi od MČ Praha 8 značnou dotaci. Ve školní kuchyni bude nainstalovaná multifunkční tlaková pánev pro přípravu 700 obědů. I ta se neobešla bez významné finanční dotace.

O prázdninách bychom dále velmi rádi zprovoznili (opravili) dvě učebny (VV, ŠD). Dále se chystáme zkulturnit čtyři kabinety a dvě sborovny. V současnosti máme zpracovaný projekt na rozšíření bezpečnostních kamer. Pomocí něho chceme zesílit bezpečnost dětí, což je v současnosti pro nás prioritou.

Dále chceme dotáhnout dokonce projekt Nadace partnerství – Výsadba stromů 2015. V areálu školy a v její

blízkosti vysadíme stromy, a tak vylepšíme naše životní prostředí.

A co nás čeká ještě do konce školního roku? Ráda bych Vás pozvala 9. června (úterý) v odpoledních hodinách na oslavu 40. výročí založení školy. Ve středu 10. června se uskuteční třídní schůzka budoucích prvňáčků.

A teď něco příjemného pro žáky. V těchto dnech odjela část žáků druhého stupně na poznávací zájezd do Anglie. Od 20. 5. proběhnou školy v přírodě, 5. 6. je naplánovaný zájezd do Osvětimi, 18. 6. zájezd do Europarku – největšího zábavného parku v Německu a 19. 6. některé třídy zažijí školní výlet. Zkrátka, čeká nás ještě mnoho práce, radostné i zodpovědné.

Vážení rodiče, prostřednictvím tohoto časopisu bych zveřejnila následující informaci. V letošním roce MČ Praha 8 poprvé vyhlásila „Cenu Eduarda Štorcha za pedagogický přínos“, spojená s finanční odměnou. Kandidáta na tuto cenu navrhuje Školská rada. Na základě podkladů pedagogického sboru byla tato cena udělena paní Jarmile Rybové, která strávila před katedrou na I. stupni základní školy téměř 55 let, z toho 31 let na Praze 8. Na konci tohoto školního roku se rozhodla definitivně odejít do důchodu. Během tohoto dlouhého profesního působení dosahovala vždy výborných výchovných i vzdělávacích výsledků, které časem umocnily i věkem nabyté zkušenosti. Pro svou vstřícnost, ohleduplnost a zejména obětavost je mezi svými žáky oblíbená a chvála její práce často přichází také ze strany rodičů. Paní Jarmila Rybová je nejen vynikající pedagožka, ale především výjimečný člověk, který ke všem svým úkolům přistupuje s obrovským nasazením, velkou pečlivostí a zodpovědností. Domníváme se proto, že si takovéto ocenění spolu s naším poděkováním plně zaslouží.

A než se rozloučím, chtěla bych připomenout, že školní rok (právě z důvodu zmiňovaných rekonstrukcí) končí v pátek 26. 6. 2015.

Vážení rodiče, na závěr mi dovolu, abych se s Vámi rozloučila. Věřím, že se na některé ze zmiňovaných akcí ještě v tomto školním roce uvidíme. Přeji Vám a Vaším dětem pevné zdraví, pohodu a prázdniny plné sluníčka, relaxace a získání sil a energie na další školní rok.

S pozdravem

B. Čerňanská

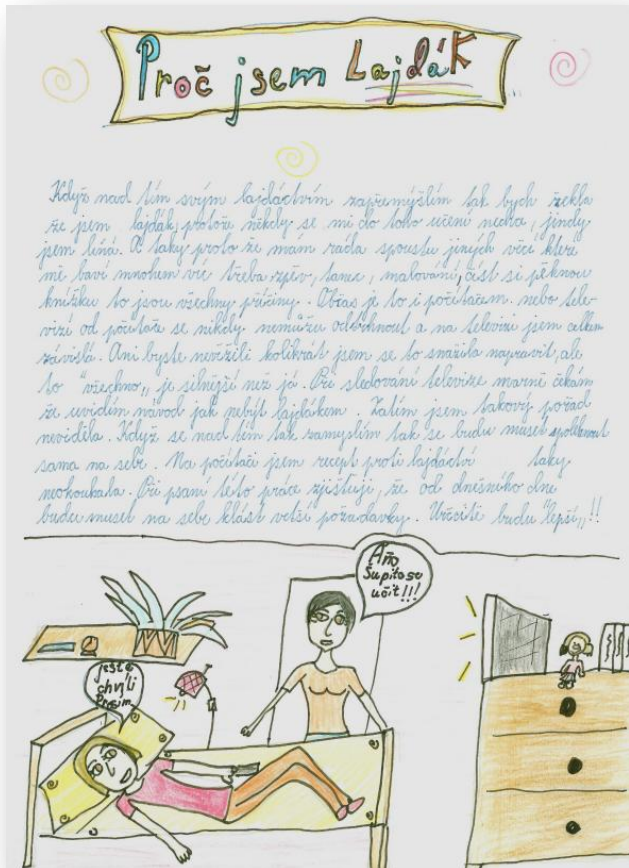

ÚSPĚCHY ŽÁKŮ

Naši žáci dosáhli (jak už se stává pěknou tradicí) řady úspěchů ve společenskovedních i sportovních soutěžích.

V olympiádě z německého jazyka v obvodním kole

v mladší kategorii získala Bára Hartmanová ze 7. A první místo, Natálie Kulíková ze 7. B pak místo druhé (šlo o nepostupovou soutěž). Starší kategorii vyhrála Míša Dušková z 9. B (postoupila do krajského kola), druhé místo obsadila Klára Procházková z 9. B. V obvodním kole olympiádu v anglickém jazyce v mladší kategorii vyhrál Sebastian Šíkl ze 6. A (nepostupová soutěž). V celopražské soutěži přírodních věd Pražský pramen (účastnilo se jí cca 1000 žáků) se do finále dostala Šárka Richterová z 9. B. Úspěšnou řešitelkou matematické olympiády se stala Bára Hartmanová. V květnu se finále v obvodním kole matematické soutěže Pythagoriáda účastní opět Bára Hartmanová a několik žáků pátých tříd. V mezinárodní matematické soutěži Pangea, která se konala po celé České republice, se do celostátního finále konaného 4. 5. na Právnické fakultě Univerzity Karlovy dostalo osm žáků ze 4. D. Na úžasném třetím místě v tomto finále skončila Tereza Koldová. V matematické soutěži Matematický proud získaly druhé místo žákyně 4. D – B. Deverová, M. Hrbková, T. Koldová, a M. Krejčárková. Skvělého prvního místa dosáhla ve hře na housle ve své kategorii v celostátní soutěži Veronika Jugasová ze 4. D.

Ve sportovních soutěžích vyhrály mladší žákyně v obvodním kole házenou, a postoupily tak do finále celé Prahy. V tomto finále opět předvedly své kvality, když se jim opět podařilo zvítězit. Totéž se v házené podařilo starším chlapcům (postup do krajského kola). Naši

žáci se také pravidelně účastní Plavecko-běžecského poháru. V této akci, která má několik závodů, se pravidelně na prvních třech místech umísťují Katka Josefusová z 5. B, Šimon Hartman ze 4. D, Míša Dušková a Bára Hartmanová. Ve školní lize v T-ballu dne 9. 4. se umístily tři týmy žáků 4. a 5. tříd na 1., 4. a 5. místě. V obvodním kole soutěže Odznak všestrannosti olympijských vítězů v kategorii ročníku 2005 získal 1. místo Š. Hartman ze 4. D. V kategorii ročníku 2004 získala mezi dívkami 1. místo K. Krajčiková, 2. místo K. Selicharová a 3. místo T. Koldová (všichni ze 4. D). Mezi chlapci v téže ročníku se umístil na 1. místě B. Biegel, 2. místo získal M. Körbler (oba ze 4. A), třetí místo pak obsadil K. Gütling z 5. C. Celopražskou soutěž ve fotbale s názvem Pohár Pražského fotbalového svazu vyhráli v kategorii druhých ročníků žáci naší školy. Na druhém místě v přehazované skončilo družstvo dívek čtvrtých a pátých ročníků, totéž se povedlo i týmu dívek šestých a sedmých tříd.

CO NÁS ČEKÁ

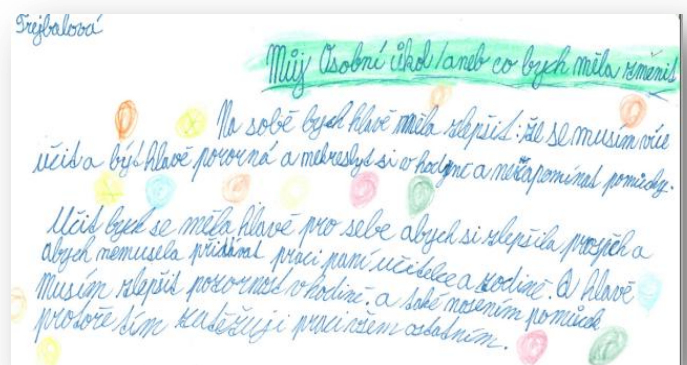
Ke konci školního roku se jako každý rok uskuteční Žernosecká pouť. Její datum letos připadlo na středu 3. června. Bude se konat mezi devátou a třináctou hodinou. O den později proběhne na naší škole fotografování všech tříd i pedagogického sboru. Během května a června řada tříd vyrazí na školy v přírodě a školní výlety.

PRÁCE ŽÁKŮ

A jako obvykle důležitou část našeho časopisu tvoří práce našich žáků.

TA NAŠE GENERACE

Když se koukám na linii vysvědčení po generacích, zjišťuji, že se pořád zhoršuje. Podívejme se třeba na naše babičky, dědečky, prababičky, pradědečky. Je by nenapadlo přijít domů a fláknout taškou o zem a třeba začít si číst knížku. U nás je to skoro denní rutina. Oni přišli domů a buď pomáhali s domácími pracemi rodičům, anebo se šli učit. My přijdeme domů, hodíme tašku na zem a sedneme si k počítači (někdy třeba jdeme ven). A teď k tomu vysvědčení - pro ně bylo normální opouštět školu s jedničkami a dvojkami. Oni se učili na každý test (když nepočítáme flákače, ale ti se najdou v každé generaci a třídě). U nás se neučíme na každý test, buď si napíšeme tahák, anebo si řekneme, že jedna pětka nám nic neudělá. Někdo říká, že jsou děti čím dál tím hloupější. Nebo že je každá generace horší a horší. Můj osobní názor je ten, že ne, že jsme hloupější nebo horší než oni, lidský mozek se pořád vyvíjí, a tak není možné, abychom byli hloupější. Ale za posledních 15 let se udělal obrovský pokrok jak v technice, tak i ve vědě. Dnešní děti jsou stavěny už od mala před úkoly typu = kroužky, jazyky, technika, aby jejich rodiče měli pocit,

že v životě něco významného dosáhnou. Neříkám, že je to špatně, doopravdy se rozvíjí jejich talenty, což je dobře, ale postupem času nebo let je to začne nudit. Začne je nudit i škola a další činnosti. Velký podíl na tom mají i počítače, mobily, tablety, atd... O tomto tématu se mluví poměrně často, že počítače a telefony jsou špatné, všude to slyšíme, ale já k tomuto tématu jenom něco podotknu. Tím, že se děti koukají v mládí třeba na počítač, podstupují neustálé vlnění a někdy se může zdát, že i otupují mozky, jelikož se přenáší obraz do zadní části mozku, a tak vlnění prostupuje celý mozek. Zdá se, že se na to tvoří závislost. Takže je to jenom lenost, která „nás“ ovládá. Proč si dnešní děti radši sednou k počítači, televizi, tabletu, než by šly ven? Může se lenost považovat za nemoc, která otupuje nebo dá se říct, ovládá mozek? Na tyto otázky si můžete odpovědět sami...

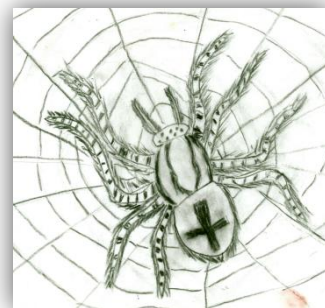
Zina Komanická 9. A

ROZDÍLNÝ = KRÁSNÝ?

Vím, že psát o problematice mládeže je tak časté jako probírání otázky drog. Vybrala jsem si proto téma o tom, jak silně nás ovlivňuje kolektiv kolem nás. Pokud v dnešní době nějakými vlastnostmi či vzhledem jste odlišní od ostatních nebo okolí, jste považováni za nenormální. Co je to vlastně normální? Já osobně považuji za normální to, co sama uznám, ale většina pokládá za normální to, co je většinové. Vezměte si, že sedíte v cele s dalšími devíti chlapy a sedm z nich sedí za vraždu, takže pro ně je normální, že vraždí lidi. Vím, že příklad je přehnaný, ale jde o myšlenku, která je za tímto příkladem skryta. Ve třídě se 90% dívek maluje jako staré rašple = je to normální. 80% procent lidí má dotykový telefon = běžné. Ale co když jste jiní? Co když jste „nenormální“? Odpověď je = vyloučen z kolektivu v drtivé většině případů. Slabší jedinec přeci nebude flusat proti větru, aby mu přistála slina ve tváři. Silnější jedinec se k tomu postaví čelem a prosadí si svou. Pokud se všichni napojí na

jedince jako ovečky na pasáka, budeme všichni za pár let jako armáda Barbie panenek a budeme řízení společností, v čele s jedincem. Idealismus. Člověk by měl být rozdílný, kdybychom všichni byli stejní, jak by to dopadlo? Byli bychom poté sami sebou? Nebylo by dokonce lepší tímto způsobem odstranit lidskou nenávist a

závistivost? Důležité je si uvědomit, že být jiný není špatně! To, jací jsme, nás dělá bytostmi, které cítí, vnímají a mají rozdílný smysl pro humor či vkus. Jsme rozmanití, tvrdohlaví, zlí, hodní, jeden je s bílými puntíky, druhý s černými proužky, ale o to jde! Tohle nás odlišuje od zvířat. Tohle nás dělá námi. Lidmi. Ale některým lidem to nevysvětlíte. Pro mne jsou originální lidé krásní. Začíná to barvou tenisek nebo prací jejich rodičů a vyvrcholí to tak, že okolí ty jiné, v tomto případě nenormální, utlačuje, šikanuje, vydírá, bije... Proč to dělají? Jsou vystrašení, že něco není podle nich. A když dotyčného zlomí, jsou různě scénáře. Od „kolonizace“ dotyčného až po možnost, že si sáhne na život. Tak se vás ptám, je tohle normální?

Veronika Matřková 9. A

MÉ JMÉNO JE JACK.

Mé jméno je Jack. Jsem vlčák. Narodil jsem se na venkově. Moje maminka bohužel hned po porodu zemřela a tatínka jsem nepoznal. S mými majiteli jsem zhruba pět let žil na venkově. Můj pán měl děti. Dvojčata. Měla mě moc ráda a rádi jsme si spolu hráli. Postupem času však děti vyrostli a rodiče se jim museli více věnovat především kvůli škole. Děti se mi pořád věnovaly, ale ne tak jako dříve, protože se musely věnovat škole a páníček s páníčkou museli pracovat. A tak jednou páníčkova žena rozhodla, že musím z domu. Můj pán mě tedy odvezl směr útulek. Děti mu to nechtěly dovolit, ale on věděl, že musí. V útulku mě předal nějaké paní a dodal: „Dobře se o něj prosím vás postarejte.“ Se slzami v očích odjel. Asi o měsíc později si mě domů vzal jeden mladý pár. Také mají děti, ale já s nimi žiji dodnes. Můj zdravotní stav je dobrý, jenom mám lehce roztrhlé ucho. To nám z toho, že honím slepice. Jednou jsem to neubrzdil a narazil jsem do plotu. Nyní je mi 10 let a mám skvělé majitele.

Vlčák Jack

Adéla Svatková 7. A

MÉ JMÉNO JE ČIČINA

Mé jméno je Čičina. Narodila jsem se 21. 6. 2001 v kočičím gangu. Nevím v jakém městě, ale teď bydlím v Praze u mého páníčka. Jsem zadaná. Nikdy jsem nepotkala svého otce ani matku, takže nevím jejich jméno, ani kde jsou. Mám hodně sourozenců, ale potkala jsem jenom

